bucureşti ianuarie 1929
anul II
no. 9
lei 3

george bogza, victor brauner, filip corsa, b. fondane, al. marius, moldov, saşa pană, stephane roll, tristan tzara, urmuz, ilarie voronca.

nature-morte

une bouteille de porto et un banjo
des coings solides de Van Gogh sur une table
coeur ruisselant les lampes —
cette auberge enneigée dans un trou du Tyrol —
où sont les palmiers les sables
prospectus de voyages
il a suffi d'un train qui méprisât les rails
nous avons fait la nuit 8 kms. à pied
la tempête était un matelot dans les cordes
mes compagnons de train étaient des yugo-slaves
c'était des etudiants
ils parlaient de leur soupe aux betteraves
nos paroles était des oiseaux mort de gel

une bouteille et un banjo au mur —
fille de l'aubergiste accent autrichien
arbuste d'Adlersberg fruit de neige
aisance de mûrir parmi les catastrophes
jaillissement des jambes
j'y devine ta peu trouble comme un regard
mon coeur ou la pendule
ton fiancé fleurit à tort sur mon couteau
je n'ai jamais tué personne —
c'est l'alcool qui me monte à la tête ou tes jambes

personne n'est hors l'accident —
nuit sans chemise sur le toit mouvant du pôle
oiseaux des mers australes
peut-être un peu trop blancs
tu es si seul que tu as oublié ton rôle
de quoi voulais-tu bien parler
la terre bouge
voila déjà qu'elle crie dans ta peau —
une bouteille et un banjo
et cette voix sans bouche
tout mon passé est là dont je n'ai plus que faire
son sang troue la neige —

c'est un noyé qui ne veut pas qu'on le repêche
regard de l'altitude où les oiseaux tournoient
s'ils y perdaient la tête —
le silence qu'on coupe avec du diamant
le temps y joue à pile ou face avec le vide
aux rocs du devenir les biches se suspendent
on n'y vit que de chasse
on n'y meurt de hasard
verre ou blancheur poids ou masse
tous les chemins des hauts-parleurs
toute pierre un tiroir qui ouvre sur le gouffre

ne veut-tu pas venir avec moi à Montmartre
c'est toujours un tyrol pour touristes anglais
viens nous y ouvrirons un bar américain
nous y écouterons la chanson de coktails
les rixes y seront mortelles
tu verras le dégoût qu'on appelle plaisir
on se battra pour ta beauté perfide et chaste
ton sourire fera des morts
fille de l'aubergiste accent autrichien
qui garde en ta tenue je ne sais quoi des alpes
et jusque dans tu peau
ce bonheur qui expire
d'un bouteille et d'un banjo.

b. fondane

BIBL. UNIV. CLUJ
Nr. 378 -1931
Exemplar legal

BCU Cluj / Central University Library Cluj

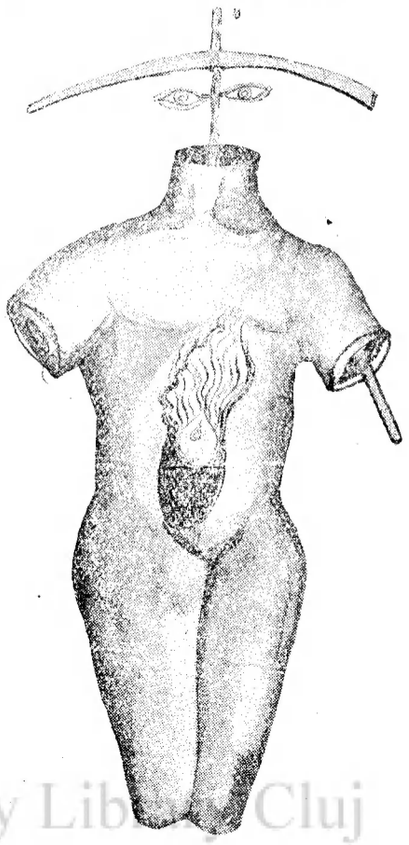

Victor Brauner — **DESEN**

CONCLUZIUNI

Descuiat vîntul un suris trimis
vorbele se răresc ca pietrele de hotar
caligrafic cîmpul în pulpă scris
aierul înaintează atît de străveziu fular.

Concert anotimpul un salt între
nceputul ceresc minut în argint
se rupe glasul ca din trestii o luntre
drum pierdut în palmă ca absint

Umărul tău, ce atlas,
cum îi ştiu golfurile, şesurile în declin
suni în ierburi sufletul ca pas
milităresc, prundiş carnea ta rîde cu lumini

Mai cunosc în plus alte bucurii
prin ochii tăi am trecnt înnot marea minecii de-atitea ori
zările mă primesc ca brutării
salcîmii, ce maşini de scris în culori.

Aici tresare vitrina precum obraz
stele deplasez ca figuri de şah
să-mi împlinţi privirile ca brazi
se leagănă sîngele nostru ca hamac.

Vapoare catedrale pleacă sosesc; precum clorat
de potasiu tăcerea în cristal
uneori ploile un afiş desfăşurat
pădurea şi-a vopsit frunzele pentru bal

Crede-mă) somnul deschide bariere
înfloresc barurile, cinematografele ca etichete
toamna ca un oraş te frămîntă te cere
cumperi în librării sboruri apusuri continente

Dar ce mihnit e surîsul funcţionarului de la ghişeu
e o chitanţă inima lui, două scrisori cifrate
pupilele; cînd ne leagă buzele un curcubeu
şi viaţa te înserează cu un naufragiu cu un frate

Străzile duc spre suferinţa veche
vinele noastre sînt cataroguri pînă unde exist
umed tresare lampa ca ureche
final ezită glasul tău ca trapezist

ilarie voronca

SCURT-CIRCUIT

U R M U Z

Un iniţiator nebănuit prin trecerea lui, un boxeur printre muze, un poet neverosimil pentru înţălegerea aparentă şi un hantat, hilaria — prin 1918 cred — cafeneaua cu manuscrisele lui extravagante şi — atît.

In spatele lui, însă, cîrlita unei nevroze, un lut care nu se asimila humei cotidiane, udat pentru o ceramică de o altă încondeiere, îl scuturau. Că şi-a pus un glonte la butonieră, încheiînd, astfel, dezastrul unei vieţi pe care el o trăia dimpotrivă, n'a tulburat aproape pe nimeni chiar. A suferit un prieten bun, care se asimila bohema lui, la deboşele şi la fantezia lui de un umor ascuţit al rectiliniei poncife; şi-au rămas minunaţi doi, trei prieteni mai laterali.

L'a încurajat — pe vremea lui — pentru o evidenţă, două, cu vorba optimistă un vizionar şi un poet mare atunci şi acum; l'a certat şi l'a publicat în revista unor consilieri politici şi'n acelaş timp exhibiţionişti literari.

S'a trecut peste el uşor ca peste păpădii. Poate—totuşi—l'a citit cineva în aburul de rom la ceaiul unei doamne, a rîs o duduie cu obraji de cozonac şi şi-a scuturat maldărul de bojoci trandafirii un haut-perleur de sottises — poate!

Peste cîţi-va ani, un lest tînăr de înaripaţi şi iconoclaşti, un amor spontan, un teren apt pentru luneta lui, l'a purtat prin muzeele vii, în frunte. I se recunoştea umerii de azur, viziunea pînă la o cupolă de alte adîncimi, o sevă nouă ce suie şi sufletul în talaz sparge digul unei propriri în clei.

Inauguram pe vremea aceia adolescenţa maturităţii mele. Buimac dintr'o literatură de stafide şi'n care nu mă dibuiam, năvălisem cu o mitralieră sub braţ, perforînd ca pentru mărgele păsările vorbitoare, oglinzile ruginei, nombrilul în argint al stelelor şi-l iubiam pe Bufly cu urechile lui nichelate, legat de un ţăruş pentru circuitul unei stricte circomferinţe şi-mi părea a fi un atlas ducînd pe umărul tălpilor tot globul plat al solului, — l'am iubit şi-l mai iubesc pe Stamate, pe Cotadi, pe Dragomir, pe Algazy (cu patronimicul său literar Urmuz e singurul care poate fi opus patronimicului Caragelesc) şi toată proza lui pusă pe un trapez văzut răsfrînt în logica lui aparentă, de un umor care e numai un pretext, poate, stabilirii unui gen sufletesc, unei contingenţe, o cercetare cu un ochi de satir a moravului bleg, comun, adiacent. Găsise Urmuz prin umorul lui o elementare nouă a subiectului literar şi o juxtapunere inversă: Un erou avea ataşat pe spate capacul unei cutii de pian, ca să aibă pe ce urina muşterii şi vecinii lui; un aliul ţinea în birou pe cei doi buni prieteni ai săi şi cu cari se consilia: două bătrîne raţe; alţii aveau ciocuri din lemn aromatic, bărbi rase şi mătăsoase, o nevastă avea forma unei mături pentru o practică ad-hoc.

Dar un moment nu încerc să mă opresc să cred că literatura lui Urmuz ar fi umoristică. Umorul lui magnific de-astfel, e chiar trist, compatisant. Depăşit de genul propriu zis, humorul lui e un alt anatomist cu o strînsă confuzie psihică. Intr'o cercetare de subdiviziune, eroii lui ni sînt apropiaţi prin capriciile pentru cari cîteodată, toţi sîntem slabi, fictivi, camuflaţi. Independenţa lor în opera lui Urmuz e doar aparentă scrupulului nostru meschin. Eroul lui nu-i isteţ şi nici umil. Nici un Păcală, nici un Don Quichotte, nici o afinitate cu ei, nici un optimist convins—ci numai personagii incongruente în caruselul fanteziei autorului lor.

Urmuz creiază în comprimate stricte, lapidare, ceia ce-a pus în alte perspective, în lungimile lui Barnabooth, Valery Larbaud. Abilitatea lui e ingeniosul debuşeu, într'o epocă hermetică, de-a scăpa din banalul repercutat la o surpriză, la o dezagregare. Pe vremea ceia, Marinetti încerca noul său imn, aşezînd dinamitele futurismului.

Dacă mişcarea dela Zürich, cabaretul Voltaire, l'ar fi avut acolo în pulsul propice lui, s'ar fi culminat în producţie, în curaj şi şi-ar fi desfăcut întreaga individualitate. Urmuz s'a născut şi s'a produs într'o clipă improprie nervurei lui; lăsînd în pămînt numai rădăcinile cu suc virgin, deşi singur descoperise un plan inedit, construise un telescop pentru infern, un reflector pentru oamenii negrii şi inventase un apocalips al burlescului. Lipsa însă, al unui grup de aventură, care interioară exista cu el, inerentă oricărui focar fantezist, a făcut ca să nu ne fi rămas, bine impregnat, din Urmuz—de proporţiile certe—un tip din cea mai autentică fizionomie al unui Jarry romîn; al unui premergător mai elocvent, al unui răsturnător mai temerar de calcule mondiale. Deprimarea lui continuă, insuficienţa unei definitive hotărîri, nu i-au dat răgazul să pună faptele şi să ne lase legatarii entuziasmului întreg, al unui Ubu-Roi, unui cer de hohote, o fîntînă de cerneală.

Tocmai activitatea lui comprimată, prezentarea lui timidă, teama de o prejudecată pe care în fundul lui de mult o pierduse, l-au făcut să treacă printre contimporanii săi nu numai neînţăles, dar şi neobservat. Publicate în **Cugetul romînesc**, **Punct** şi **Bilete de papagal**—cele cîteva schiţe ale lui rămîn o frescă în desvoltarea literaturii romîne, pentru o antologie strictă a anilor de acum.

stephane roll

OBSERVI CUM INCETEAZA VARA ?

Călăuza internată a stat ca un ceas
liniştea bate în timple, eu: intră,
emoţie ca un cor urcă scara,
observi cum încetează vara ?

Intre mintea şcolară şi Mozart
geniul dactilografiei — mă mir ?
Degetul gondolă pe geografie
ancorează în Quadalquivir.

Paranteza reverberelor, memorez
Dionisie ca morală şi paragraf,
să ucizi rivalul iată lecţia
dela 5-7 la cinematograf

filip corsa

CANDELĂ-STEA

La mormîntul lui Urmuz

Artere tăiate de surîsul tău slobozesc cascadele sîngelui. Iată candela aninată de fîntîna arteziană a insului biologic. Sînge. Sînge.

In ce planetă s'a isprăvit sanţul în care oamenii te-au găsit a doua zi ?

SÎNGELE, în ce mări s'a revărsat, ce corăbii a înecat, ce marinari a înebunit cu roşul lui ca o viziune pe exaltat.

Ştii, Urmuz—boschetul dela şosea, cavou al inimii tale fusese pînă atunci cameră nupţială a multori nunţi clandestine.

Îţi bănuiesc surîsul tău suprem în clipa apăsării trăgaciului.

In toamnă—sîngele craniului ţi s'a revărsat straniu şi generos peste sîngele curs din himenele deflorate de cu vară.

Sergentul din post n'a auzit hohotul tău omeric şi în clipa aceia cîte îmbrăţişări de cadavre vivante nu aveau loc în preajmă.

ŞOSEA—femeie frumoasă, ţi s'a spart zîmbetul în actul funest al unui creiator.

Degetele tale pline de sînge prin cîte din fruntile acestea senine se vor împleti ?

Nimeni n'a şiiut.

Nimeni n'a oprit gestul.

Numai EMIL GAYK plîngea undeva că a rămas fără tată. Odată cu tine, s'a sinucis o legiune de îngeri şi Dumnezeu a fost nevoit să poarte multă vreme doliu la mîni.

Tu însuţi Dumnezeu al unei lumi mult mai absurde celei din care făceai parte, ţi-ai lăsat creaturile să rătăciască în besnă.

In fiecare noapte, la mormîntul tău, Cotadi cu DRAGOMIR, ALGAZY cu Grummer ingenunchiază grotesc şi dezarticulat îţi aprind o candelă ca o stea.

STEA—ţie care ai ŞTIUT să AI ochiu nou pentru privit lumea.

Stea—ţie care ai avut mînă să corijezi în strîmbături erorile simetrice ale naturii.

Stea—ţie care ai avut zîmbete ca sentinţe, fraze ca organisme vii.

Stea—ţie care ai plămădit din bezna creierului o lume nouă.

Stea—ţie singurul care ţi-ai întrecut enorm contimporanii, încît te-ai rătăcit în viitor.

Stea—ţie care te-ai înfrăţit cu moartea dîndu-te humei prin oţel.

STEA—ŢIE CARE AI FĂCUT DIN DEZECHILIBRU O VIRTUTE.

Candelă—ţie Urmuz, îţi aprind fraţii tăi din laptele sîngelui lor.

george bogza

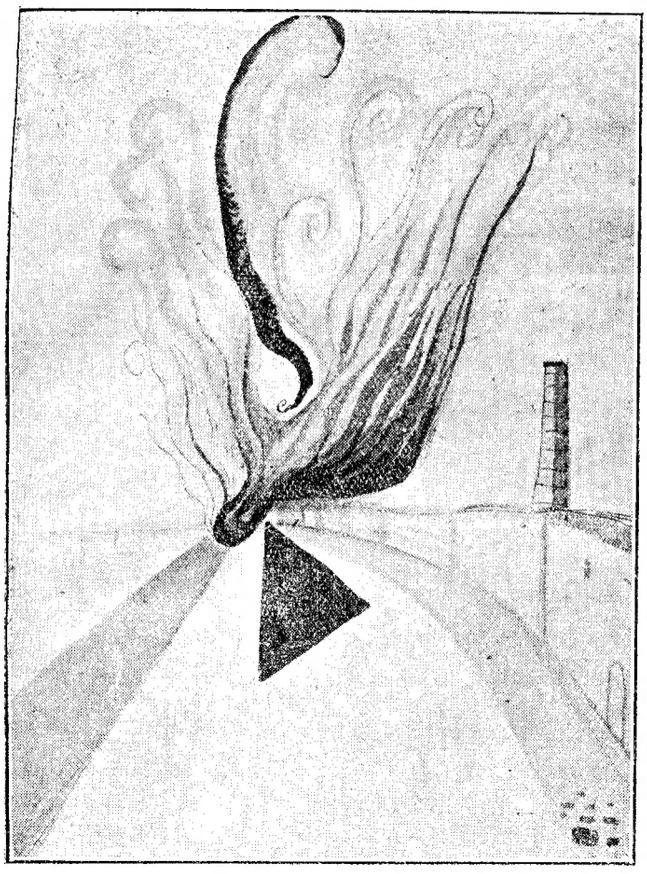

Victor Brauner **DESEN**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Bifurcation

les mers disparates propagent l'onde de leur indolence
dans les lits aux draps de blanche écume
au bruit des pages des vagues tournées par le lecteur du ciel inassouvi
l'aimable caresse des nuages
se dissoud derrière la brume
la promesse tant attendue à l'horizon de ton sourire
la terre à sa rupture déploie la pierre blanche et fine
d'un sein solide de géante offert à la longueur du temps
et le vent se mord les lèvres dans sa rage noire
brisée est la transparence traversant les verres de nos existences
le vent étrangle la parole dans le gosier du village pauvre village
sa vie d'étranges éclaircies
cassée est la chaine des paroles couvertes d'hivers et de drames
qui reliait les intimes éclaircies de nos existences
et le vent nous crache à la figure
l'animale brutalité de tout cela

tristan tzara

SONATA DE SCHIMB

lui George Bogza

Luna își scoate ochii din vîrful munților
aici greierii pisează tăcerea
stafiile cîntă pe viorile punților
și odată cu bivolițele naște și muierea.

Urșii albi sînt zăpadă în plus la Polul Nord
E o glumă! ha! ha! ha!
sergenți de oraș, gesticulează ca păpuși.
Noaptea se împiedică în fiord
și scîrțîie vîntul în cer ca niște uși.

al. marius

ANTOLOGIE

Algazy este un bătrîn simpatic, știrb, zîmbitor și cu barba rasă și mătăsoasă, frumos așezată pe un grătar înșurupat sub bărbie și împrejmuit cu sîrmă ghimpată...

Grummer are și un cioc de lemn aromatic...

Fire închisă și temperament bilios, stă toată ziua l ngit sub tejghea, cu ciocul vîrît printr'o gaură în podea.

Emil Garyk este singurul civil care poartă pe umărul drept un susținător de armă. El are gîtlejul întotdeauna supt și moralul foarte ridicat. Nu poate fi ostil multă vreme cuiva, dar din privirea-i piezișe, din direcțiunea ce ia uneori nasul său ascuțit precum și din împrejurarea că este aproape în permanență ciupit de vărsat și cu unghiile netăiete, îți face impresia că este în tot momîntul gata să sară pe tine pentru a te ciuguli.

Ține să fie bine pregătit pentru ori-ce eventualitate și de aceia doarme numai în frac și mănuși albe, păstrînd ascunse sub pernă o cantitate respectabilă de pesmeți și... o mitralieră.

Cotadi este scurt și pîntecos, cu musculatura proeminentă, cu picioarele îndoite de două ori în afară și odată înăuntru și veșnic neras. Părul negru ca pana corbului e plin de mătreață și încărcat cu sclipitori și scumpi piepteni de baga.

Dragomir este foarte lung, cîrn, cu ochii rotunzi și foarte mobil; avînd gîtul subțire de culoarea cafelei cu lapte și fasonat ca la sirung, și purtînd două s.nocuri fine de păr, lustruite și negru ca pana corbului, care-i atîrnă ca un decimetru pe ceafa-i rotunjită și lăsînd să se scurgă din ele la vîrfuri cîte 2 picături limpezi de untdelemn franțuzesc.

Sentimentul puternic și neînvins de tată îl trase însă înapoi la fărm unde cu o mișcare distrată și nervoasă și în mijlocul nepoților iubiți își cusu două tampoane de sugătoare pe căptușeata mucegaiului a smokingului său și imediat după aceasta, și fără a mai pierde timpul, se furișă, neobservat de nimeni, în camera scundă din fundul curții trecînd la religiunea mozaică.

Acel capac mai servă lui Cotadi și ca perete pe care se urinează mai ales iarna, cînd e frig afară și nu poate ești din prăvălie, deși trebuie să-i fie destul de dezagreabil aceasta, capacul fiind atașat la spate iar nu în față. De asemenea el servă la nevoe de urinat și pentru ceilalți clienți mai vechi ai magazinului și pentru intimii casei deși, încă dela început, Cotadi, cu ocazia instalării mecanismului, nu era dispus să facă nici o concesie, probă că pusese pe un zugrav de firme să-i scrie pe acel capac: „Murdăria oprită".

urmuz

■ In numerile viitoare vom publica **„Le bateau ivre"** tradus de B. Fundoianu și Ilarie Voronca.

■ Reapare

integral

în vechea lui formație.

REDACTORI

Sașa Pană

Moldov

APARE LA ZI'NTÎIU A FIECĂREI LUNI

CORESPONDENȚA • **București I,-Căsuța Poștală, 114**
• **Dorohoi,-Str. I. C. Brătianu, 33**

cadranul inimii

lui Stephane Roll

Zilele au trecut precum foile din calendar. Erai pe cadranul inimii refugiu şi ora XII. Am avut timp, dar n'am vrut să cunosc angrenajul fiinţei ce svîcnia în tine — deşi îmi place exactul şi mă farmecă preciziunea cubului. O singură dată ţi-am radiografiat sufletul şi m'am împiedicat în osatura plăcii. Mullă vreme am uitat să rîd. Am voyajat de cîteva ori în jurul globului în puţine secunde. Eram unda parazită şi cînd apăream degetele căutau comutatorul să mă alunge. Nemulţămiam pe toţi şi mai mult pe mine.

Plecarea trebuia accelerată. M'am prezentat la ghişeu cu surîs pe măsura gurei mele. Cineva îmi despica talia în planuri paralele şi o depunea la picioare.

In pervazul ferestruicei, era capul tău. Nimeni nu vroia să admită că trebuie să reNAŞTI. Am întins mîinile ca un cleşte să te scot prin deschizătură. Dar ai strigat INAINTE de-a ieşi. De supărare m'am transtormat într'un automat care mişcă violent mîinile şi picioarele şi-am însemnat un GOL pe cadran ca *să existi prin absenţă*. Unanimi—cei prezenţi—au hotărît să oprească coarda; dar îşi ratau intenţiile cînd pătrundeau în cercul imperiului meu fără supuşi şi fără nesupuşi.

In cîteva ore, puterea mea — frica lor s'a colorat plictisitor. Am plecat pe drumul cel mai scurt pînă la marginea pămîntului şi acolo am svîrlit (probabil în Ether) cheia mecanismului PERSONAL.

De atunci au trecut mai multe secole de gîndire.

Un miraj de supra-impresiuni te-a voalat. Facla despică numai ceaţa. Fiecare mă'ntreabă—Ai revăzut-o ? Mi-am pus ochelari fumurii şi'n loc de răspuns prezint o etichetă

ORB DIN NAŞTERE

saşa pană

LINII FRÎNTE

Hihă a lui Rumache

Hihă este un animal domestic, îmbrăcat după tradiţiile moştenite: un cristal elastic, prin care i se vede inteligenţa încătuşată între ambele şiruri de coaste. Singura bijuterie pe care o posedă e un faimos evantai ce serveşte de umbrelă, perie sau măturoi.

Dela naşterea sa, n'a provocat indignarea nimănui pentru nerusinarea cu care-şi poartă goliciunea şi foamea. Face —orizontal—rugăciunea către sine: aceasta spre a-şi mîngîia dorinţele subversive.

■

Fiind ateu, n'a ciugulit niciodată mila cerurilor.

Cele mai aprinse discuţii despre existenţa lui Dumnezeu le are cu proprietarul locuinţei şi voinţei sale, RUMACHE, un cîntăreţ de romanţe, încîlcit într'o barbă roşie, îmbrăcat cu cisme de pîslă şi posesorul unui nas de carton violet, smălţuit cu steluţe, care se lungeşte în raport cutemperatura. Cînd cuvintele nu sînt destul de convingătoare, Rumache loveşte fruntea adversarului, cu nasul de carton muiat — în prealabil în oţet aromatic.

Dacă nici acest mijloc de convingere nu reuşeşte, îşi desbracă cizmele de pîslă, le trece printr'o şişcorniţă, îşi astupă urechile şi aruncă 'n nasul adversarului obelile sale mirositoare, ameţindu-l.

Cea mai mare plăcere a lui Rumache e să se bage într'un calup de tinichea împrejmuit cu ghiaţă şi să se'nvîrtească timp de 31 zile-în luna Iulie.

Iarna îşi atîrnă — ca o coadă — un samovar de tablă litografiată cu figuri japoneze, încălzit cu focul discuţiilor, oferind un pahar cu ceai şi o linguriţă cu zahăr pisat—măturătorilor.

Singura mîngîiere a lui Hihă e aurora de smîntână a Rosinantei.

Cînd muri, Rumache îi scoase creierii, îi cusu de o perie mătăsoasă şi le vîndu frizeriei mondene pentru emblemă.

De-atunci, Rumache trăieşte din venituri, sub forma unui camion.

moldov

VESTIAR

CĂRŢI — REVISTE — VERNISAGII — POST-SCRIPTUM — IMA

■ Poetul şi prietenul Ilarie Voronca a scos de sub tipar noul său volun poeme. Prietenia lui cu Constantin Brâncuşi e în succesul ilustraţiilor pe acesta i le-a tăiat cu dalta din cer pentru noua sa carte

PLANTE şi ANIMALE (colecţia Integral)

vor apare

■ **CHARLIE BLUM — omul de după uşă** — roman de Ion Călu
■ **POEME IN AIER LIBER** de Stephane Roll cu desene de Victor Bra
■ **CRUCIŞĂTORUL M. O. M.** roman de Filip Corsa

a apărut

■ **CORIGENT LA LIMBA ROMÎNĂ** roman de Ion Minulescu

la geamul francez:

■ **Ivan Goll** — Agnus Dei
■ **Drieu de la Rochelle** — Blèche
■ **Marcel Jouhandeau** — Opales
■ **P.-Mac Orlan** — Dinah Miami
■ **R. Dorgèles** — Le cabaret de la belle femme
■ **André Salmon** — London et Divoire
■ **Joseph Delteil** — Le petit Jésus
■ **René Crevel** — Etes-vous fous ?
■ **M. E. Gascoin** — Les Religions inconnues

contimporanul

Redactor **Ion Vinea**; cu colaborarea D-lor **Ion Călugăru, I. G. Costin, Marcel Iancu, I. Igiroşeanu.** Reproduceri din Marcel Iancu, M. H. Maxy, d-na Andreescu-Mavromati, Milita Petraşcu.

XX Literatură contimporană

Iaşi — No. 1, 2, 3.

Se găseşte în Capitală la chioşcul „l'Indépendance Roumain".

Virgil Gheorghiu
A. Zaremba
Raul Iulian
Al. Dimitriu-Păuşeşti
Saşa Pană

■ **Der Sturm** — Herwarth Walden.-Berlin
■ **30!-30!** — Mexico

Expoziţia colectivă de pictură modernă

vernisajul 1 martie 1929

Saloanele Academiei de artă decorativă
— Str. Cîmpineanu, 17 —

victor brauner
marcel iancu
m. h. maxy
corneliu mihăilesc
milita petraşcu

■ D-na Lucia Demetriad-Bălăcescu va deschide în 5 ianuarie 1929, în Sa Academiei de Arte decorative noua sa expoziţie.

■ D-l Lucian Grigorescu va vernisa expoziţia d-sale de pictură — în Sa Academiei de arte decorative — la 5 ianuarie 1929.

■ Scrisoarea către T. Arghezi a d-lui B. Fundoianu era destinată apară în numărul din luna mai al revistei **Integral.** Ori, Integral înc pînd din acea lună şi-a întrerupt apariţia. Scrisoarea a apărut în no. nost precedent cu întîrzierea care s'a făcut în sertarul redacţiei Integralului.

Pentru o simplă dumirire.

■ D-l G. Ciprian, autorul „Omului cu mîrţoaga", intimul prieten al noptii omului URMUZ, a promis un volum din creaţiile acestuia.

Il aşteptăm cu inima sub tensiune maximă.

■ *J'aime infinement le camembert*
mais ca ne m'empêche pas du tout
d'avoir un dégout régulier
des directeurs des revues
qui se croient adultes
yes

■ Brigandul unui imens cataif literar ne primeşte scărpinîndu-şi hemoro şi cu zîmbete de cocotă acidulează cu urină.

Nu-i vom plăti nimic!

■ Poetul ştie că:

Luna şi cu una fac două.

■ Stimata Toamnă, omagiile mele.

■ Printre cîinii elegiaci sub lună, cîţi poeţi n'or fi pierind ?...

■ Dacă şi poeţii ar fi fost comercianţi, demult am fi avut falşificate sticlă proastă: cerul, stelele, îngerii şi neclintirea.

■ Ce mai faci, Călugăru ?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Tiparul „Gazeta Dorohoiului"—Dorohoiu